

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (sestā palāta)

2023. gada 21. jūnijā *

Atcelšanas prasība – Vide – Deleģētā regula (ES) 2022/1214 – Taksonomija –
Saimnieciskās darbības dabasgāzes un kodolenerģijas nozarēs – Iekļaušana ilgtspējīgās
saimnieciskajās darbībās – Parlamenta loceklis – Tieša skāruma neesamība – Nepieņemamība

Lietā T-628/22

René Repasi, ar dzīvesvietu Karlsrūē [*Karlsruhe*] (Vācija), ko pārstāv *H.-G. Kamann*, *D. Fouquet*,
advokāti, *F. Kainer* un *M. Nettesheim*, profesori,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *F. Erlbacher*, *A. Nijenhuis* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. Ž. Kosteira [*M. J. Costeira*], tiesneši P. Zilgalvis
(referents) un E. Tiši-Fislbergere [*E. Tichy-Fisslberger*],

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs *René Repasi* lūdz atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2022/1214 (2022. gada 9. marts), ar ko groza Deleģēto regulu (ES) 2021/2139 attiecībā uz saimnieciskajām darbībām noteiktās enerģētikas nozarēs un Deleģēto regulu (ES) 2021/2178 attiecībā uz īpašām informācijas atklāšanas prasībām par šīm saimnieciskajām darbībām (OV 2022, L 188, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

* Tiesvedības valoda – vācu.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2020. gada 18. jūnijā Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (ES) 2020/852 par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV 2020, L 198, 13. lpp.), ar ko – nolūkā noteikt ieguldījumu ilgtspējas pakāpi vides ziņā – ievieš kritērijus, pēc kuriem nosaka, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu.
- 3 Regulas 2020/852 3. pantā ir noteikti kritēriji vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, ņemot vērā sešus šīs regulas 9. pantā noteiktos vides mērķus.
- 4 Regulas 2020/852 4. pantā paredzēts, ka dalībvalstīm un Savienībai jāpiemēro šīs regulas 3. pantā izklāstītie kritēriji, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, kuros finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tiek izvirzītas prasības attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi.
- 5 Saskaņā ar Regulas 2020/852 9. pantu vides mērķi ir klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās šīm pārmaiņām, ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība, pāreja uz aprites ekonomiku, piesārņojuma novēršana un kontrole, kā arī bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana.
- 6 Turklāt saskaņā ar Regulas 2020/852 41. apsvērumu:

“Līdztekus klimatneitrālas enerģijas izmantošanai un lielākiem ieguldījumiem jau esošās mazoglekļa saimnieciskajās darbībās un nozarēs pāreja prasa būtiski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas citās saimnieciskajās darbībās un nozarēs, kurās nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvas. Šādas pārejas saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja to radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju radītāji ir zemāki par nozares vidējiem rādītājiem, ja tās nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un ieviešanu un neizraisa iesiksti aktīvos, kas nav saderīgi ar klimatneitralitātes mērķi, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu. Tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz šādām pārejas saimnieciskajām darbībām būtu jānodrošina, ka šīs pārejas darbības ticami sekmē klimatneitralitāti, un tie būtu regulāri attiecīgi jāpielāgo.”
- 7 Attiecībā uz minētajām pārejas saimnieciskajām darbībām Regulas 2020/852 10. panta 3. punktā paredzēts, ka Eiropas Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar šīs regulas 23. pantu, pirmkārt, lai iedibinātu tehniskās pārbaudes kritērijus, pēc kuriem nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un, otrkārt, lai katram attiecīgajam vides mērķim noteiktu tehniskās pārbaudes kritērijus, atbilstoši kuriem var konstatēt, vai saimnieciskā darbība, kurai izveidoti tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.
- 8 2021. gada 4. jūnijā Komisija pieņēma Deleģēto regulu (ES) 2021/2139, ar ko Regulu (ES) 2020/852 papildina, ieviešot tehniskās pārbaudes kritērijus, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, un pēc kuriem nosaka, vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādiem citiem vidiskajiem mērķiem (OV 2021, L 442, 1. lpp.).

- 9 Regulā 2021/2139 paredzēti tehniskās pārbaudes kritēriji, kas aptver vairākas saimnieciskās darbības nozares, kuras varētu sekmēt klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām. Attiecībā uz katru no šīm darbībām šajā regulā ietverti kvalitatīvi vai kvantitatīvi tehniskās pārbaudes kritēriji, kas ļauj noteikt, vai klasificētā darbība būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām un vai tā nenodara būtisku kaitējumu kādam citam Regulā 2020/852 nospraustam mērķim.
- 10 2022. gada 9. martā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, kuras mērķis citastarp ir noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus, lai konkrētas kodolenerģētikas un gāzes nozares darbības iekļautu pārejas darbībās Regulas 2020/852 10. panta 2. punkta izpratnē.
- 11 Prasītājs ir Eiropas Parlamenta deputāts.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto regulu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 13 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - prasību atzīt par nepieņemamu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 14 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājs lūdz to noraidīt.

Juridiskais pamatojums

- 15 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktam, ja atbildētājs to pieprasa, Vispārējā tiesa var lemt par nepieņemamību, nelemjot par lietu pēc būtības. Piemērojot minētā reglamenta 130. panta 6. punktu, Vispārējā tiesa var lemt sākt mutvārdu procesu par šo pieteikumu.
- 16 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli tai ir pietiekami skaidri, un lemj, ka nav vajadzības sākt mutvārdu procesu.
- 17 Komisija apgalvo, ka apstrīdētā regula prasītāju neskar tieši.
- 18 Komisija pēc būtības apgalvo – ja prasītājam tiktu atzītas tiesības celt prasību, tas būtu pretrunā institucionālajam līdzsvaram, lēmumu pieņemšanas ar balsu vairākumu demokrātiskajam principam un *actio popularis* izslēgšanai.
- 19 Komisija piebilst, ka uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā principu un dalībvalstu kopējo konstitucionālo tradīciju ievērošanu nevar atsaukties, lai pamatotu prasītāja tiesības celt prasību nolūkā izvirzīt Parlamenta prerogatīvu pārkāpumu.

- 20 Prasītājs būtībā apgalvo, ka Parlamenta locekļa juridiskais statuss viņam saskaņā ar Savienības tiesībām un pārstāvības demokrātijas principu piešķir balsošanas un iniciatīvas tiesības, tiesības piedalīties tiesiskā likumdošanas procedūrā, procesuālās tiesības uz tiesību normu ievērošanu kompetences un procedūru jomā, kā arī tiesības aizstāvēt Parlamenta demokrātiskās pilnvaras.
- 21 Prasītājs uzsver, ka, atzīstot viņa kā deputāta tiesības celt prasību, pretēji Komisijas apgalvotajam tiktu aizsargāts institucionālais līdzsvars, nodrošinot pārsūdzības tiesības, lai kontrolētu, ka akta pieņemšanas procedūras izvēle nav pretrunā deputātu tiesībām, tomēr nepieļaujot *actio popularis*.
- 22 Tādējādi prasītājs būtībā apgalvo, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārsniegusi pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas tai ir piešķirtas saskaņā ar LESD 290. pantu, un līdz ar to apstrīdētā regula apdraud Parlamenta likumdošanas kompetenci un tādējādi arī prasītāja kā Parlamenta locekļa tiesības. No tā viņš secina, ka apstrīdētā regula viņu skar tieši un individuāli.
- 23 Šajā ziņā jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, ko fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai ir iesniegusi par aktu, kurš tai nav adresēts, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir jāatzīst tiesības celt prasību, un tas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja tas to skar tieši (spriedumi, 2013. gada 19. decembris, *Telefónica/Komisija*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 19. punkts, un 2018. gada 13. marts, *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 39. punkts).
- 24 Nosacījums, ka fiziskai vai juridiskai personai jābūt tieši skartai ar apstrīdēto aktu, kā noteikts LESD 263. panta ceturtajā daļā, prasa, lai tiktu izpildīti divi kumulatīvi nosacījumi, proti, lai apstrīdētais pasākums, pirmkārt, tieši ietekmētu indivīda tiesisko stāvokli un, otrkārt, nepieļautu nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuri atbildīgi par tā ieviešanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 5. maijs, *Glencore Grain/Komisija*, C-404/96 P, EU:C:1998:196, 41. punkts, un 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija*, *Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori* un *Komisija/Ferracci*, no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. punkts).
- 25 Tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 289. pantu parastā likumdošanas procedūra nozīmē, ka regulu, direktīvu vai lēmumu kopīgi pieņem Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma (skat. spriedumu, 2015. gada 14. aprīlis, *Padome/Komisija*, C-409/13, EU:C:2015:217, 69. punkts).
- 26 Turklāt no LESD 290. panta 1. punkta izriet, ka ar legīslatīvu aktu Komisijai var dot pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus nelegīslatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus legīslatīvu aktu elementus. Saskaņā ar šīs tiesību normas otro daļu legīslatīvajā aktā, ar kuru piešķir šādas pilnvaras, konkrēti ir jānosaka pilnvaru deleģēšanas mērķi, saturs, apjoms un ilgums. Šī prasība nozīmē, ka deleģēto pilnvaru piešķiršana attiecas uz tādu noteikumu pieņemšanu, kuri iekļaujas ar pamata legīslatīvo aktu paredzētajā tiesiskajā regulējumā (spriedums, 2016. gada 17. marts, *Parlaments/Komisija*, C-286/14, EU:C:2016:183, 30. punkts).
- 27 LESD 290. pantā paredzētās iespējas deleģēt pilnvaras mērķis ir ļaut likumdevējam koncentrēties uz tiesību akta būtiskajiem elementiem, kā arī uz nebūtiskiem elementiem, attiecībā uz kuriem tas uzskata, ka ir lietderīgi leģislēt, vienlaikus uzticot Komisijai uzdevumu "papildināt" dažus

pieņemtā legislatīvā akta nebūtiskus elementus vai vēl “grozīt” šādus elementus atbilstoši tai piešķirtajām deleģētajām pilnvarām (spriedums, 2016. gada 17. marts, Parlaments/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, 54. punkts).

- 28 No tā izriet, ka būtiskie noteikumi, kas regulē attiecīgo jomu, ir jāpieņem pamata tiesiskajā regulējumā un to nevar deleģēt (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 64. punkts, un, 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 46. punkts).
- 29 Turklāt deleģētās pilnvaras ir jāīsteno, katrā ziņā ievērojot būtiskus pilnvarojuma akta elementus un iekļaujoties tiesiskajā regulējumā, kā tas definēts pamata legislatīvajā aktā (spriedums, 2017. gada 11. maijs, *Dyson*/Komisija, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53. punkts).
- 30 Šajā ziņā jāatgādina, ka no judikatūras, saprotams, izriet, ka Parlamenta akts, kas ietekmē tā locekļu parlamentāro pienākumu izpildes nosacījumus, ir akts, kas tieši ietekmē viņu tiesisko stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 29. jūnijs, *Front national*/Parlaments, C-486/01 P, EU:C:2004:394, 35. punkts, un 2001. gada 2. oktobris, *Martinez u.c.*/Parlaments, T-222/99, T-327/99 un T-329/99, EU:T:2001:242, 60.–65. punkts).
- 31 Tomēr šī judikatūra attiecas uz Parlamenta iekšējiem organizatoriskajiem pasākumiem, kas tieši skar tā locekļus, un tā nav attiecināma uz šo lietu, kurā tiesības, uz ko prasītājs kā Parlamenta loceklis atsaucas, apgalvotais Parlamenta likumdošanas kompetences aizskārums var ietekmēt tikai netieši.
- 32 Pat ja Komisija saistībā ar apstrīdēto regulu būtu pārsniegusi pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas tai piešķirtas saskaņā ar LESD 290. pantu, prasītāja tiesības, kas minētas šī rīkojuma 20. punktā, šāds Parlamenta likumdošanas kompetences pārkāpums skartu tikai netieši. Proti, visas prasītāja tiesības, kas attiecas uz Parlamenta likumdošanas kompetences īstenošanu, paredzēts izmantot tikai Parlamenta iekšējo procedūru kontekstā.
- 33 Tātad – pretēji prasītāja apgalvotajam – nevar uzskatīt, ka Parlamenta prerogatīvu pārkāpums tieši skartu tā deputātu tiesisko stāvokli šī rīkojuma 24. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 34 Tāpēc nevar uzskatīt, ka prasītāja norādītās tiesības piedalīties tiesiskā likumdošanas procedūrā, tiesības uz tiesību normu ievērošanu kompetences un procedūru jomā, tiesības aizstāvēt Parlamenta demokrātiskās pilnvaras, kā arī tiesības balsot, iniciatīvas tiesības un līdzdalības tiesības nolūkā īstenot politisku ietekmi būtu tikušas tieši skartas ar apstrīdētās regulas pieņemšanu.
- 35 Pārstāvības demokrātijas princips un tiesiskuma princips, uz kuriem atsaucas prasītājs, šo secinājumu nevar atspēkot. Proti, kā izriet no LESD 263. panta otrās daļas, Parlamentam ir tiesības celt prasību par Savienības tiesību aktiem, un tādējādi šo principu ievērošana tiek nodrošināta ar Līgumos paredzēto tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu.
- 36 Šī paša iemesla dēļ nevar piekrist prasītāja interpretācijai, saskaņā ar kuru būtu jāuzskata, ka Parlamenta locekļus tieši skar tiesību akti, kas ietekmē kompetences noteikumus, likumdošanas procesa pamatnoteikumus vai aktus, ar kuriem tiek nepareizi izmantotas pilnvaras.

- 37 Visbeidzot, tā kā prasītāja argumenti par institucionālo līdzsvaru vai mazākuma tiesībām uz tiesisko aizsardzību nepierāda, ka apstrīdētā regula tieši skar viņa tiesisko stāvokli, arī tie ir jānoraida.
- 38 Ciktāl prasītāja argumentācija saprotama tādējādi, ka ar to Vispārējā tiesa tiek aicināta Parlamenta locekļiem atzīt tādas īpašas tiesības celt prasību neatkarīgi no LESD 263. panta nosacījumiem, kuru mērķis ir aizstāvēt Parlamenta demokrātiskās pilnvaras un būt instrumentam iebildumu celšanai pēc būtības, pietiek ar konstatējumu, ka LESD šāda prasība nav paredzēta un ka Vispārējai tiesai nav jārada kārtība Līgumos neparedzētu prasību celšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 25. jūlijs, *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 45. punkts).
- 39 Tāpēc prasība nav pieņemama.
- 40 Šādos apstākļos atbilstoši Reglamenta 142. panta 2. punktam vairs nav jālemj par Francijas Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 42 Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.
- 43 Piemērojot Reglamenta 144. panta 10. punktu, Francijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.**
- 2) Par Francijas Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā nav jālemj.**
- 3) Prasītājs sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**
- 4) Francijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Luksemburgā, 2023. gada 21. jūnijā

Sekretārs
V. Di Bucci

Palātas priekšsēdētāja
M. J. Costeira